

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

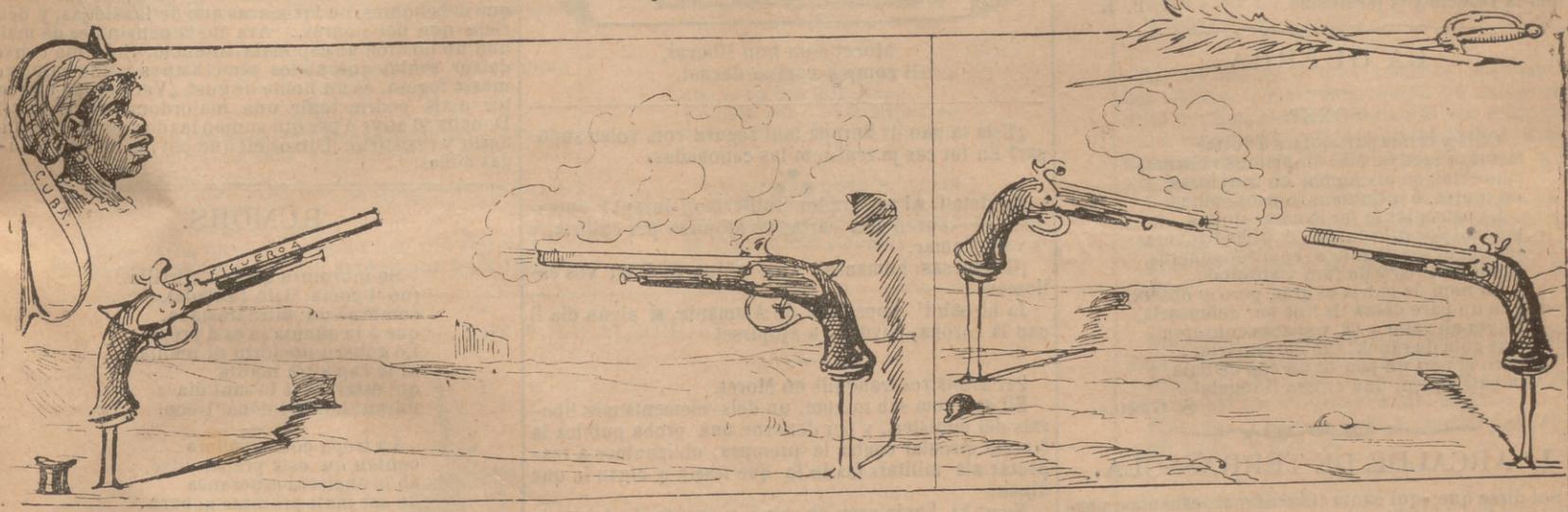
CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats 10 céntims.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1⁵⁰
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2⁵⁰.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga.
BARCELONA

LA QÜESTIÓ SALAMANCA.

SANFAYNA POLÍTICA

o govern está partit en tres trossos... y ara es quan diuhem los de l' olla que està més unit que may.

Sagasta y Alonso Martínez son al Nort; Moret al Sur; Balaguer, Leon y Castillo, Cassola y ls demès al Centro.

A veure ara quina manera tenen de matar pussas... ó de salvar al país, que pèl cas vè a ser lo mateix.

En Sagasta somriu mestisfòlicament al escoltar los aplausos que l' públich guipuscoá, carlins inclusives, tributa á la Reyna Regent, que ha anat á pendre banys de mar a las platixas de San Sebastián.

—«De qué riu, D. Práxedes? li pregunta l' seu company de glòries y fatigues.

—De qué vol que rigui, D. Manuel: de aquestas ovacions, que m' recordan las que tributavan aquí mateix 19 anys endarrera á D.ª Isabel II, per aquest temps si fa no fá... ¡Y pensar que algunas senmanas després li feyam passar la frontera!..

—«Me vol creure á mi, D. Práxedes? Deixis de filosofias...

—Es veritat... y aném á roseigar alguna coseta que aquests aires del Cantabrich me fan una gana de can-

bal. A horas d' ara estich en disposició de menjarmho tot.

—«Fins las reformas de 'n Cassola?

—«Las reformas diu? Las reformas y hasta... la Cas-sola!

En Moret, després de la famosa circular contra la prempsa, ab la qual ha omplert de irònica alegria á la gent conservadora, que diuhen y sostenen que may á n' ells se 'ls hauria ocorregut un document tan reacionari, se 'n ha anat á passejá 'l garbo per Andalucia! ¡Olé! ¡Viva tu mare!

A Cádiz lo tenim banquetejant y fent discursos á tot drap.

Se figuraren vostés que l' país està mal, que 'ls traballs escassejan, que no 's ven res, que no corra un quartó? Donchs s' equivocan de mitj á mitj. En Moret ho sab millor que tois los espanyols, los quals se queixan per vici. Los tractats de comers no han sigut sancions aplicadas al país, sinó fonts de prosperitat y de benauransa. Totas las nacions extrangeras passan una crisi tremenda, y únicament Espanya gosa y disfruta del benestar y l' abundancia...

—«Y donchs qué 's creyan?

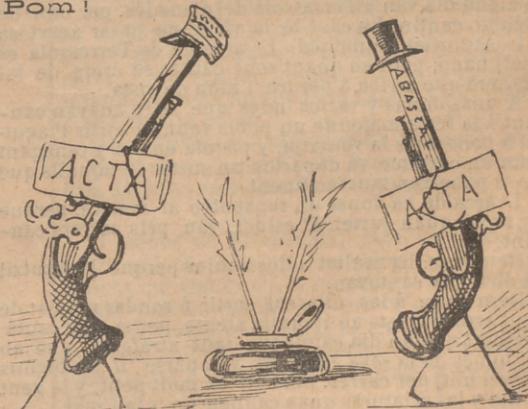
Campoamor ha dit que totas las cosas del mon se veuhen del color del cristall, á través del qual se miran. Es inútil observar que 'n Moret acostuma á veure á l' Espanya á través de una copa de champany.

—«Y en Balaguer?

Molt bò, gracies á Déu.

—«Y en Salamanca?

Fentli reverencies y salamerias y declarant qu' es lo ministre d' Ultramar més guapo y més sabi que hi ha ministrat mai al Ministeri. Respecte á lo de chistado, ja

està entés que va dirho per broma. En vista de lo qual li canta alló de

—«A la Habana me voy,
te lo vengo á decir.

Y 'l Trovador de Montserrat, li contesta en lo mateix tó:

—«Bien está; y yo me quedo
de ministro en Madrid.»

Los demès ministres fan la viu viu. Un dels que ara com ara traballan ab més afició es en Leon y Castillo, que no abandona un sol moment los fils del telégrafo, ni 'ls fils de la trama revolucionaria.

Diuhen que al tornar de pendre aiguas s' ha pesat y qu' està molt satisfet perque ha guanyat moltissim.

Es lo que succeix sempre: ells dia més gras-

LA CAMPANA DE GRACIA.

sos y nosaltres cada dia més magres; ells cada dia més macisos y nosaltres cada dia més débils... y á pesar de tot, obligats sempre á portarlos á coll.

Parlém ara de una cosa més seria.

S'ha reunit á Valencia un Congrés socialista y s'han pronunciat los mateixos discursos de sempre. «L'obrer no deu ser politich.» «Tots los partits politichs estan compostos de burgesos» «Los republicans son més burgesos que 'ls altres.»

Ningú més amant que nosaltres de l' honrada emancipació de las classes obreras, pero ningú tampoch més amich que nosaltres de la justicia.

Renegar de la llibertat, qu' es l' únic motor de la redenció social, es una ingratitud y una estupides.

Voler apartar al obrer de la política val tant com separarlo del camí recte de la sèva redenció.

Ferlo desconfiar dels partits republicans que li garanteixen la igualtat política, base segura de la emancipació social, val tant com entregarlo desarmat á totas las tiranias y á tots los despoticismes.

Dividir l' humanitat en burgesos y no burgesos es una insensatés. En l' humanitat no deu haverhi més que homes y que germans. Per combatre 'ls abusos del capital totas las ànimes generoses estarán unides, com unides han estat per conquistar la llibertat política, en utilitat de tots.

«Ahont aniriam á parar si tothom s' inspirés en los mateixos sentiments d' egoisme que demostran los falsos apòstols de la redenció obrera? De segur que avuy l' obrer, que serà dintre de la República, un ciutadà ab los mateixos drets y devers que tots los demés, seria encare un trist esclau.

Una vegada més diré que tant enemich del obrer es lo burges qu' explota despiadadamente la suor del seu front, com certos capitossos qu' explotan la sèva ignorància y viuen ab l' esquena dreta, predicant las teorias més absurdas, més insensatas y més perniciose. Lo primer traballa per ell: los últims per ells... y per la reacció y l' jesuitisme.

P. K.

LA GUERRA.

SONET.

Odis y crims particulars á voltas, farsas, enganyos, ó bè ambicions rastreiras converteixen als homes en mitj feras, en tontos, ó inhumans, ó poca-soltas.

La patria los fa fer lo carnestoltes tancant sos ulls davant d' unes trinxeres: senten desitj de sanch, com sanguoneras, ganas de tiros y de fum y absoltas.

Lo nom de patria es grat, pero s' observa que un pare deixa 'ls fills per defensarla, lluya ab valor y fè, y si acàs conserva una gota de sanch, sab derramarla... pero si pert un peu d' un cop de bala, la patria... ¡ni una crosa li regala!

S. GOMILA.

L' ARCALDE DE TERRASSOLA.

Sol dirse que «qui canta 'ls seus mals espanta»; pero si algun dia ván á Terrassola del Panadés, per mor de Déu no cantin. Lo cant té la virtut de posar nerviosa á l' Autoritat municipal. L' arcalde de Terrassola es molt nano; pero en quant sent cantar se creix de tal manera que arriba á perdre l' mòn de vista.

A unas donas y varios noys que se'n anavan cantant á la festa major de un poble veïni, ván sortir l' agutziá á prendre 'ls de la ventatja, y pistola en mà y renegant com un carreter, ván donarlos un susto de aquells que no's paheixen tant facilment.

L' arcalde ha donat un rapapolvo al mestre, perque 'ls noys, quan surten d' estudi, ván pels carrers cantant.

Item més: ha multat á dos vehins perque l' Agutziá vā dírla que cantaven.

Item més: á las nits sol sortir á rondar rodejat de gent armada, tots ab l' orelia atenta, per si algú canta. Per cert que un dia caminava tant atrafegat, que ab tot lo pès de la sèva autoritat, vā anar-se 'n de bigots al bell mitj del carrer. Sórt qu' es molt petit, y la gent petita y las criatures quan cauhen no's fan mal.

Si continua la mania anti-filarmonica del Arcalde de Terrassola, 'l millor dia, mentres estarà rondant sentirà cantar un gall, y exclamarà plé d' ira:

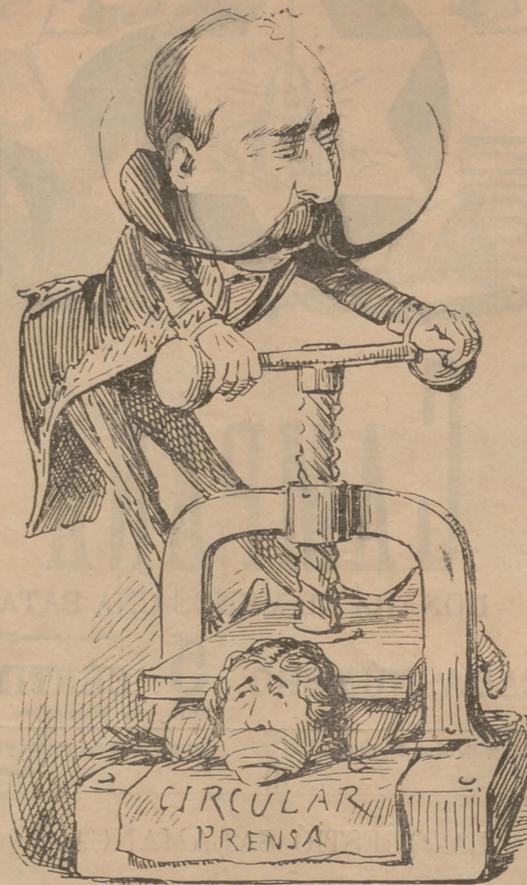
—Agutziá, agafam á aquest que canta, tòrsali 'l coll, plomall y fesme 'l ab arrós.

N.

BATALLADAS
WILLERMO de Prussia y Francisco Joseph de Austria celebran una entrevista á Gastein y s' donan una abrasada, que segons diuhen, assegura la pau d' Europa. Altres anys los emperadors que s' trobaven á Gastein eran tres... Aquest any l' emperador de Russia ha fet caravana.

LA PREMPSA PREMPSADA.

Moret com bon liberal, li romp l' espina dorsal.

Està la pau d' Europa tant segura com volen suposar? En tot cas ja sentiré las canonadas.

Un detall. Al emperador Guillermo, durant l' entrevista vā caureli una carta, vā ajupirse per cullirla, y s' vā esllomar.

Grandesas humanas, y ab quina facilitat vos esllomeu!

Ja ho sab l' emperador de Alemania, si algún dia li cau la corona, cuidado a ajupirse!

Per ministres tranquilis en Moret.

Ell es, com sab tothom, un dels elements més liberals del ministeri, y per donarne una prova publica la famosa circular contra la prempsa, obligantnos á respectar als militars fassin lo que fassin y digan lo que digan.

No n' hi havia prou ab aixó, y avants de deixar lo ministeri de la Gobernació que desempenyava internament, autorisa al Ajuntament de Orduña per satisfer tots los deutes que 'havien contret las corporacions municipals carlistas de aquella localitat, ab motiu de l' última guerra.

Hi ha que advertir una cosa. Los liberals de las Vascongadas, arruinats y saquejats pels cabecillas facciosos, aquesta es l' hora que no han pogut percibir un céntim ni del govern, ni de ningú.

Escolti Sr. Moret:
Aixó es governá.... á galet.

Encare hi ha ministerials que diuhen y asseguran que 'l general Salamanca no anirà á Cuba,

Un dels periódichs que li fan la guerra més á la descarada, es *El Mundo* de 'n Martos.

Confirma aquest qu' es cert tot lo que vā dir en Salamanca en lo menjador de la fonda de la Granja, y per donar més forsa á las sèvas afirmacions, apela al testimoni del secretari del Sr. Alonso Martínez allí present.

De manera que aquell esmorsar es molt difícil de pahir, y encare que 'n Salamanca se'n vaja á Cuba, mil cops li tornará á la boca.

Una dona del poble entussiasmada, al veure passar per Valladolid á la reyna regent ab lo seu fill, vā donar un crit de «Viva el rey chiquitin!»

Los monárquichs de la comitiva estaven entussiamats.

Y á la dida li queyan unas llàgrimas grossas com los cigrons de aquellas terras.

En Fernando de Coburgo ha fet un punt d' home. Ha agafat los trastets y se'n ha anat á Sofia. Al arribar allà s' ha fet coronar rey, á despit de totes las po-

tencies interessadas en evitarlo, y qui no li agradi que ho deixi.

Cosa estranya! Al Príncep de Bulgaria y á la Bulgaria també la mateixa debilitat es lo que 'is dona forsa. Son uns tallets massa petits per unes bocas tant grans com la de las grans potencias, y si aquestas s' hi tiraran á sobre, en lloc de mossegar á la Bulgaria, pot ser se farian mal elllas ab ellas.

Comprenden ara perqué reculan?

Per arcaldes tranquilis lo de Azpeitia. Aquest mestre ha declarat que 'l poble del seu mando reberia á la reyna regent ab lo mateix respecte y ab la mateixa cordialitat que si fos D. Carlos.

Bé s' vén prou que al arcalde, durant l' última guerra, cap bala liberal lo va ferí á la llengua.

CARTAS DE FORA.—Lo dia 21 del corrent la vila de Tortellá celebrarà l' aniversari de la heròica defensa que vā fer á l' any 1873 contra las pandillas absolutistas. Lo nom de Tortellá es un record de gloria unit á la inolvidable situació republicana.

A la quènta tota l' ira del rector de Gerri contra l' arcalde, reconeix per causa l' havérseli exigit lo pago dels consums. Y allò de impedir la celebració de la festa major, va pendres' ho ab tant punt, que fins vā amagar la imatge de Sant Félix, màrtir, patró de la Vila. L' arcalde vā manar fer un pregó, oferint quatre rals al que dongués compte del *paradero* de la imatge. Després vā saberse que 'l rector l' havia treta del altar y tancada en un quartó fosch molt freqüent per las ratas. ¡No es mala rata, 'l rector de Gerri de la Sal!

De segur que 'l rector de Viladrau volia que parlasse d' ell, quan ell vā dignarse ocuparre de nosaltres desde 'l cubell, dient pestes de la CAMPANA DE GRACIA. Està molt bè favor per favor. Nosaltres no'n direm mal, al contrari. Diré que 'es molt amich dels seus feligresos y un home de molt bon gust: qu' es mes amich de las noyes que dels noys, de las donas que dels homes, de las macas que de les lletjas, y dels richs que dels pobres.. Ara no s' pensin res de mal, que no ho dich ab cap mala intenció. Sols me conve deixa sentat que ab los seus 38 anys y una salut no massa fogosa, es un home de gust. Veritat que un rector així podria tenir una majordoma de 50 anys? Donchs 50 anys ó per qui suman las dos que tè, per cui-darlo y assistirlo. ¡Ditxós ell que pot fer felissas á dues donas!

RUMORS.

Se murmura que en Zorrilla. (no 'l poeta: 'l de Tablada), combina un' altra trastada, que á la quènta ja es á prop. Lo govern no dorm ni menja, ni te cap altra manfa qu' estarse tot lo sant dia mirant hont se dóna 'l cop.

La tropa conservadora contan qu' está preparantse, ab la encisera esperança de ser molt prompte govern. Y está tan adelantada la cosa, segons afirman, que varios cessants ja firman pagars per 'llà al hivern.

Per la sèva part, en Martos, sense di esta boca es mia, fa treballs ab picardia per puja en un moment dat. Y alguns diuhen y asseguran qu' es tan serio 'l que 's prepara, que fins ja tè, ara com ara, un ministeri format.

Lo senyor Martínez Campos diu que fa mala carota, en Gamazo s' esbalota perque 'l tractan d' enemich. Lo bon Romero Robledo no 's troba gens bè en la Esquerra y en Cassola, 'l de la guerra, s' ha apaciguat un bon xich.

Y... res més. La gent política pren banys y s' atipa d' ostras, y conversa, al sè a las postras, del temps y de las calor. De manera que nosaltres no tenim cap més sortida que distreure un xich la vida, recullint quatre rumors.

C. GUMÀ

CAPELLANADAS.

Després del assassinat del bisbe de Madrid, l' assassinat de un bisbe de Méjich, operat també per un capellà. Ara últimament acaba de morir á mans de un seu familiar, Monsenyor Sehers, arquebisbe catòlic de Portland (Estats Units). Contan que mentres lo prelat dormia tranquilament, lo seu familiar Fuller va despertar-lo ab una puntada de peu y dihentli:—Un

dels dos ha de morir; pero fet y fet més val que mori vosté; va dispararli un tiro de fusell al cráneo.

—No 'ls sembla que ja ha arribat l' hora de que 'ls bisbes deixin los vestits de seda morats y comensin á blindarse?

Sr. Morgades, per mor' de Déu no se las pegui tant fortas.

Diu un periódich que ab motiu de haverse obert á Ripoll una escola laica [nada menos que á Ripoll, que tants favors ha rebut de vosté] ha pres la resolució de no posarhi mes los péus mentres subsisteixi la citada escola.

Vamos, siga franch [qué vol vosté? Què 'ls ripollesos catòlics calin foch á la escola, arrastrin al professor y apadreguin als alumnes?]

Y digui: si avuy per demà li plantavan una escola laica á Vich [també se 'n aniria?]. Y si coneixentli la flaca, anessin posantse escolas laicas en totes las poblacions ahont s' establissi? No repara Sr. Morgades, que llavors, fugint sempre, mes que un bisbe catòlic, semblaria 'l Juhéu errant?

S' ha publicat una circular suplicant al clero, en nom de la reyna regent, que cedeixi 'l 10 per cent dels seus habers, en benefici del Tresor.

Si 'l Tresor no té altres recursos que aquest 10 per cent, ja pot anar-se'n al llit sense sopar.

Es lo que 'm deya aquest dia un mossén:

—Nosaltres cedir un quarto? Un llamp de Déu que 'ls consagri!

P. DEL O.

LA GRACIA ALEMANA.

EMBLA que no pugui ser que 'ls alemany tinguin gracia, eh? Pues ne tenen y molta.

—Han vist ningú que sápiga adquirir islas ab tanta destresa com ells?

—Han trobat cap nació que sápiga treure de sobre 'ls ayguardents venenosos que fabrica, ab la bona sombra dels alemanys?

Pues encara no ho saben tot.

Preparinse á riure, com diuhen los que contan cuentos.

Al arribar á las sèvas notícias la campanya inaugurada aquí contra 'ls seus ayguardents, los alemanys van espantarse.

—Com ho faré? [cómo nos ho arreglaré? de quin modo sortim del pas?]

Aviat varen trebar la fugida.

—Eh!—varen dir; —d' hont ho han tret que 'ls nostres alcoholos son nocius? Tot aixó es una pura calum-

MORET Y 'LS ALCOHOLS.

Se ho ha pres ab tanta fuga, que de aquí quinze ó vint anys

los alcoholos alemany ja 'ls arreglará qui puga.

nia. L' ayguardent alemany es tan bo com lo del Mono.—

Pero vè l' análisis y ¡horror! La cosa 's presentava clarissima. Tan se val tragarse un cartutxo de dinamita com beures una copeta d' alcohol alemany: l' efecte es lo mateix.

Los alemany han sapigut lo resultat del exàmen y iqué s' han inventat ara?

Pues una friolera.

Ara diuhen que d' alcohol apena n' envian ells aquí á Espanya, y que aquests cargaments d' esperit que 's desembarcan cada dia procedeixen de Russia.

—Eh, quina ocurredora més ingeniosa!

Llàstima que la estadística 'ls fa quedar malament.

Los últims datos oficials que tenim, dónan los següents resultats.

Ayguardent entrat á Espanya en un any.

Procedent de Russia. 39.670 litros.

Procedent d' Alemania. 76.313,803 "

Lo quadra es molt expressiu: Russia 39 mil litros; Alemania 76 millions.

—No es veritat que 'ls socios de 'n Bismarck tenen gracia?

FANTÁSTICH.

—Per qué rius mirant las obras de la grrran exposició? Espera qu' estiguin llestas y riurás més de debó.

—No t' escoltis, nena hermosa, no t' escoltis en Moret: enraona un parell d' horas y al cap-de-vall no diu res.

—A Espanya tenim un barco que se 'n diu lo Destructor, y á més, set ó vuit ministres que no se 'n diuhen y ho son.

—Las criadas, quan se matan, ja no beuhen sal-fumant; diu que ara ho fan més depressa ab ayguardent alemany.

C. G.

ué sá en Sagasta? No prepara las reformas que té promesas al país?

Ca, ni 'ls mils. Ara com ara arre-gla la qüestió Salamanca y altres del mateix tamanyo. Es un sastre enemich de fer pessas novas. La sèva gran afició consisteix en dedicarse al ram de surgits.

—Tenen calor, veritat?

Donchs escoltin, que jo 'ls puch donar un remey se-gur per férse-la passar.

Quan no sápigan ahont viure, se 'n ván á sentir la banda municipal.

—Y qué?

—Que tindrán fresca.

—Vol dir?

—Si senyors, No veuen que hi tants instruments de vent?

En Salamanca ha tingut una gran rahò per no desafiar-se ab lo Sr. Abascal.

Existeix una recepta

per sortir bе de un mal trance:

«General que un lance accepta

es un general de lance.»

S' anuncia la próxima publicació de un periódich carlista, del qual no podrà formar part cap redactor que no hagi estat en campanya y ab las armas á la mà.

Gran ideal! Un periódich que s' escriurà ab ganivet y 's repartirà ab trabuch.

Lo rey del As d' oros continua passejant lo garbo per Chile y 'l Perú. A Arequipa vá visitar una co-unitat de franciscans los quals lo ván rebre ajonellantseli á las potas y petonejantli las grapas. Està vist, no hi ha res qu' espavili tant á un frare com la farum de sanch y l' olor de húngara.

Per cert qu' entre 'ls frares de Arequipa vá trobarhi tres coneiguts: un soldat, un músich y un cornet d' ordres, que havien pertenescut als seus batallons.

Tres bandarras y ell quatre. Já podian ballar uns rigodons.

Diuhen qu' en Sagasta está resolt á sostenir á n' en Rius y Taulet contra tot y á pesar de tot.

Jo no veig mes que un remey per que no caygi, y de això pot encarregarse 'n Mr. Descole.

Entarugá 'l Saló de Cent y encolar los peus del arcalde entre 'ls tarugos.

Lògica del desafio.

Un fill del general Salamanca, desitjós de bâtres ab algú, escriu una carta insolent al Sr. Figueroa, director del Resumén de Madrid. A conseqüència de la carta 's concerta un desafio, y á conseqüència del desafio la persona insultada 's queda ab l' insult al cós y una bala la cuixa.

Y ara diuhen que el honor ha quedado satisfecho.

Vaja, senyors, confessin que aquest fulano se satisfa ab unes coses bèn extranyas!

Al menos en Salamanca, pare, ho ha entés millor. Retat pèl Sr. Abascal, va encarregar á uns quants amichs qu' estudien la qüestió, y 'ls amichs ván resoldre y ell ha acceptat que no 's podia batre, perque sent com es Capità general de Cuba, y estant encarregat, com autoritat qu' es, de fer cumplir las lleys, no podia faltar á la lley que prohibeix y castiga 'ls desafios.

Lo general Salamanca té una ventatja. Si per qual-sevol encontra 'l treuhen de Capità general de Cuba, podrán nombrarlo Catedràtic de Teologia de la Universitat del seu apellido.

Per desafio bonich, un que n' hi hagut á Fransa, entre dos joves que ván propassarre de paraules en un café.

—Jo soch lo desafiat y tinch dret á designar las condicions del desafio.

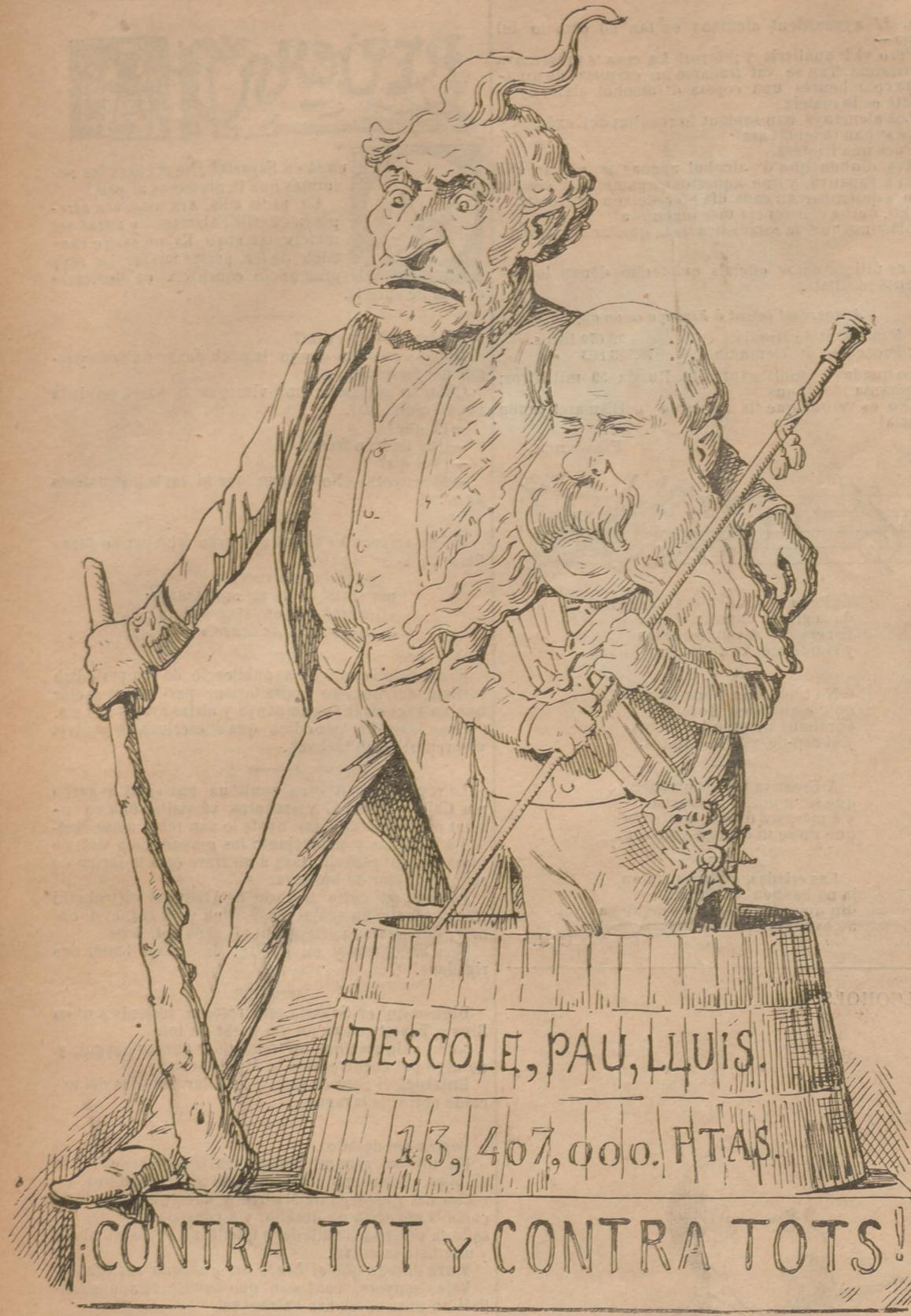
—Està bé.

—Siti, aquí mateix, y á primera sanch.

—Y ara?

—Res de pistolas ni d' espasas: cop de puny als nas-sos... y com á desafiat que scch á mí 'm toca tirar primer.

Dir aixó y accompanyar l' acció á la paraula, vá ser tot hú. Los forats del nás al adversari li anavan com dugas canals, y al disposarre á tiràrseli al damunt, los de la taula ván aguantarlo, dihent:

PROJECTE DE UN MONUMENT PER LA PLASSA DE SANT JAUME.

■ Alto noy: s' ha convingut que 'l desafio seria á primera sanch. Per lo tant ja pots rentarte. L' honor queda satisfet.

■ En varias poblacions de Espanya hi ha hagut cambis de guarnicions.

■ Lo que deya una modista:—Cambiar la guarnició de un vestit may queda prou bè. Fet y fet, val més ferse fer un vestit nou.

**

Un' altra noticia.

S' ha donat ordre de que 'ls oficials dormin als quartels.

Y ara no 's pensin res de mal, que si s' ha fet això no es perque 's temi poch ni molta perturbació del ordre. Jo 's ho diré perque s' ha fet, y ho sè de bona tinta.

Es que en aquest temps als quartels hi ha moltes pussas, y repartidas entre oficials y soldats, tocan a menos picadas per individuo.

Ja ho poden dir per tot arrèu.

PARTES TELEGRÁFICHES.

Constantíopla, 19.

De notícias gran penuria,
ministeri escriu memòria,

los inglesos en la gloria,
los russos fets una furia.

Política sempre varia,
abundancia de miseria,
Sultán carota molt seria
per mor d' alló de Bulgaria.

Paris, 19.

Més calor, més crits, més lios,
més gresca... y més desafios.

Sant Petersburg, 18.

Czar té ja la 'mosca al nas,
y segons diu molta gent,
si en Bismarck no es més prudent
hi haurà aviat un patatrás.

Viuda célebre Katkoff
reb cartas de tot arreu:
han arribat Ignatiess,
Radoslav y Nelidoff.

Viena, 18.
Fa alguns días que no plou,
s' usan barrets molt estranyos,
los richs son à pendre banys
y del demés... res de nou.

Londres, 19.
S' ha inaugurat á Irlanda
una d' agitacions era fecunda;
lo poble ja 's desmanda
y tot sovint propina alguna tunda.

Madrit, 19.

Lo conde de Toreno
á Asturias s' ha menjat tot un sereno:
s' estan fent impossibles
per procurarli uns altres comestibles.

Ragaz, 18.

En Cánovas es aquí
rondant per las espessuras,
y deixant mortas de pòr
á las pobretas criatures.

Li han nascut dos grans al nas;
de manera que á horas d' ara,
ab la fatxa qu' ell ja té
jconsiderin quina cara!

A LO INSERTAT EN LO ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Mont. lluís.
2. ANAGRAMA.—Sabadell-Badellas.
3. TRENCÀ-CLOSCAS.—Gravina-Gravina.
4. TERS DE SÍLABAS.—AM PA RO
PA NA MA
RO MA NI

5. GEROGLIFICH.—Com més teclós més sonades.
Han endavatin totas 5 solucions los ciutadans Palitroch, J. M. B. y Morenet del Pirineu; n' ha endavatinas 4 Pau Mataillops; 3 E Padrell de Reus, Xicot com cal, Pere de Bagur, Dos Ases y Jacinto Guinovart; 2 Tribulacions y B. Soria y 1 no més X. y A. Torras (Sanmús.)

XARADA.

Part del cos es la primera,
Prima-dos es nom de dona,
y al qui prima-terça creu
perque, fill, es la part fortia.

Si vols trobar lo Total
sortint de aquestas caborias,
busca 'l nom de un home célebre
que féu d' Espanya l' historia.

PEP DE LA TEYA.

ENDAVINALLA.

Soch tant clara al mitj del dia
com al bell mitj de la nit:
mes com que visch ab angunia,
m' estich sempre dins del llit.

CABO XINXILLA.

ROMBO NUMÉRICH.

1	2	3
1	7	3
1	2	3
3	3	5
5	6	2

Primera ratlla vertical y horisontal: consonant.—Segona: un mineral.—Tercera: un mob'e.—Quarta: nom d' home.—Quinta: en los sepulcres.—Sexta: en la mar.—Séptima: una vocal.

NOY DE SARRIA.

GEROGLIFICH.

A		
L	I	I
I		
S		
I	I	

P. TALLADAS.

CORRESPONDÈNCIA PARTICULAR

Ciutadans Capella pre-històric, R. Colomer, E. A. Moda, Pere de Bagur, R. Pekín, P. de Gracia, Miquel Tersa y P., A. Pallejà, A. Gibert, Benemérit, S. M. de la R., B. Soria, Gato Pardo, F. y S. Sola, Alas de Mosca, J. D. Un Taberner, Lius de Riu, D. Crispín, Marangy, Canssadias, P. Ons, y J. P. T.: Lo que 'ns envian no 'ns serveix.

Ciutadans Saldoni de Vallcarca, Romà Espinat, Jacinto Guinovart, Dos Ases, Miquelet, Saltà-Pins, Xicot com cal, Salmoado, Noy Cabo, Pau Mataillops, Un Sarraïench, Ego Sum, Tribulacions, Un Moro, R. Alonso y Castro, D. Grau y Llimona, Campi-qui-pugui, J. P. Un Belluguet, P. Talladas, Miquel, Pau dels Bastos, Pepep d' Esplugues y Un infelis: Insertarem alguna cosa de lo que 'ns remeten.

Ciutadà J. Planàs: Esta bé.—J. M. Bernis: Lo vers penúltim es més llarg que 'ls altres.—J. Puig Cassanyas: Esta bé.—J. Staramis: Llastima que haja empleat lo temps en parodiar una poesia sense sustancia. Naturalment, la parodia ha de ressentir-se del mateix mal.—J. N. de M.: Va bé.—J. Lambert: Gracias per haverse recordat de nosaltres. Ja haurà vist qu' hem aprofitat lo qu' es d' oportunitat.—R. Roura: ¿Ns vol creure? Fassin un' altra.—Emilia: Pot arreglar-se.—Joaquin Sauri: Ja li varem dir que no tenia rahó de queixarse. Y ara li diré que trabals dedicata a senyors que no coneixén no s' insertan per evitar reclamacions.—J. Abril: L' hi agrabim l' advertencia: que sembla mentida que hi haja pirates literaris.—Elecxejar Coma: Pel mateix motiu li doném las gracies.—Norma R.: Lo de aquesta setmana no filia.—Un Olot: Gracias mil; pero ja varem parlarne la setmana passada.—Samuel del Pala: La primera va bé; la segona no 'ns agrada.—J. Baucells Prat: Esta molt bé.—Pau Mataillops: Es més lo que 's rebé que lo que podén publicar, pensi això y tinga paciència.—Ximèn Capelat: Los versos que 'ns envia tincan una idea molt gatada.

LOPEZ, Editor — Rambla del Mitj. 20

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatre, 21 y 22.